

melsen i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1. Herudover giver bestemmelsen ved anvendelsen af ordene »andre danske programmer, som spredes ... i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov«, adgang til fordeling af f. eks. et kommende tv-program 2.

I lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, bestemmes det, at anlæggene også kan anvendes til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som kan modtages af det enkelte kabelanlæg på frekvenser, som er bestemt til radiospredning. Også på dette punkt er lovforslaget i overensstemmelse med den gældende lovs bestemmelse i § 3, stk. 1. Den her behandlede del af bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 2, gælder for enhver udenlandsk udsendelsesvirksomhed, som teknisk formidles på en sådan måde, at signalerne uden særlig tilladelse må modtages direkte af almenheden ved hjælp af individuelle antenner eller fællesantenner, uanset om spredningen sker ved hjælp af et konventionelt jordsendernet eller ved anvendelse af direkte sendende satellitter (radiospredningssatellitter).

I den resterende del af lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, bestemmes det som noget nyt, at fællesantenneanlæggene og andre kabelanlæg også må anvendes til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som af geografiske grunde ikke kan modtages direkte i de enkelte anlæg, men som fremføres til anlæggene af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab via det offentlige telenet. Forslaget indebærer en imødekomme af de forslag, som et flertal i mediekommissionen har fremlagt om, at man bør åbne for en langdistancefremføring af nabolandenes fjernsynsprogrammer ved hjælp af radiokæde eller langdistancekabel, således at også den del af befolkningen, som i dag ikke har direkte tilgang til disse programmer, i det omfang man vil betale for programfremføringen, får tilgang til nabolandenes fjernsyn.

Endelig præciseres det i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, in fine – ligeledes i overensstemmelse med et flertal i mediekommissionen – at adgangen til at fordele udenlandske programmer fremført af teleadministrationerne også skal omfatte udenlandske programmer, der overføres eller måtte blive overført via kommunikationssatellitter. Selve modtagningen af disse programmer forudsættes administreret af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, således at programmerne fra nogle få velplacerede modtageanlæg føres frem til de enkelte anlæg pr. kabel eller radiokæde. Dette er i overensstemmelse med § 1 i bekendtgørelse nr. 210 af 6. april 1976 af lov om radiokommunikation, hvor-

efter oprettelse og drift af modtagingsanlæg for radiokommunikation, som er indrettet til andet end modtagning af radiospredning, kun må ske med tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder, når bortses fra anlæg, som benyttes i det nationale forsvars tjeneste.

Den frie adgang til fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer efter § 3, stk. 1, nr. 2, gælder for udenlandske programmer. Herved forstås i almindelighed alle programmer, som sendes fra udlandet af udenlandske radiospredningsinstitutioner, programselskaber o.lign., uanset hvilket sprog der anvendes i udsendelserne. Der kan dog tænkes tilfælde, hvor en samlet bedømmelse af en fra udlandet hidrørende udsendelsesaktivitet vil kunne føre til, at de udsendte programmer må betragtes som danske. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis en udsendelsesvirksomhed fra udlandet via kommunikationssatellit reelt foretages af et dansk selskab, og der er tale om programmer, som specielt henvender sig til et dansk publikum. Programmerne omfattes i så fald ikke af bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 2, og vil kun lovligt kunne fordeles over kabelanlæg her i landet af selskaber, foreninger o.lign., som har fået tilladelse hertil efter lovforslagets § 1, stk. 2, og bestemmelserne i kap. 3 a.

Lovforslagets § 3, stk. 2, om uændret og samtidig viderspredning af radio- og fjernsynsudsendelser svarer til bestemmelsen i den gældende radiolovs § 3, stk. 2, bortset fra, at bestemmelsen nu også – som følge af ændringen i § 3, stk. 1, nr. 2 – omfatter fordeling af udenlandske programmer fremført til anlægget af teleforvaltningerne, herunder også programmer, der overføres via kommunikationssatellitter med henblik på viderefordeling i fællesantenneanlæg.

De fællesantenneanlæg, der vælger at fordele udenlandske programmer, som fremføres til anlæggene af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller telefonselskaberne, vil være ansvarlige for tilvejebringelsen af de eventuelt nødvendige tilladelser fra de udenlandske fjernsynsinstitutioner, ophavsmænd m.v., der måtte have rettigheder for så vidt angår kabelspredningen af programmerne.

Kulturministeriet er opmærksom på, at der i forbindelse med rettighedsclearingen vil kunne opstå problemer, som kan nødvendiggøre ændringer i ophavsretslovgivningen. Nordisk Ministerråd har i februar 1983 nedsat en arbejdsgruppe, som inden årets udgang skal søge at finde løsninger på disse spørgsmål. Kulturministeriet vil – når resultatet af de nordiske overvejelser foreligger – udarbej-